

פ ר ט י כ ל מס. י"ז/2

מישיבת הוועדה לענייני פנים שהתקיימה ביום ג'
ג' בניסן תש"י (21.3.50) בשעה 8.30

נוכחים:

חברי הוועדה:

- ב. מינץ - היו"ר
- י. גורי
- ד. הכהן
- א. כהן
- ז. וורהפטיג
- ח. טובי
- ש. מרלין
- א. שמטל
- ט. סנה
- א. פראי
- י. בן-צבי

מזמנים:

- מר רוזנבלום - מנהל משרד הפנים
- מר צילן - ממשרד הפנים
- מר רוטנברג - " "
- מר מירון - " "
- מר הורנשטיין - (היועץ המשפטי)
- מר קיטרון - " "

נעדרים:

חברי הוועדה:

- א. חושי
- ב. ילין-מור
- ס. אלדין זעבי
- י. ספיר

ס ד ר - ה י ד מ: (א) חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום
(אכסון במלון), תש"י - 1950.

(ב) סקירה וד"וח על מצב ההכנות לבחירות המוניציפליות.

היו"ר ב. מינץ: טרם שאנו נכנסים לדיון על סדר-היום, ברצוני לציין

שעלינו עוד להגיש דו"ח ביחס לסיוור ועדת הפנים בבתי

הסוהר. הפרטיכלים מהסיוור הזה נמצאים בידינו. עלינו רק להחליט עתה

נאם למסור לכל חבר העחק מהפרטיכל, או שהחברים יעיינו בחומר הנמצא בידינו.

א. פראי: טרם שאנו בסיק את המסקנות עלינו עוד לסיים את הנקור

שלנו בבית הסוהר ברמלה, וכן בכמה תחנות-כלא של המשרה.

כמו"כ הייתי מציע שהדיון שלנו בעניין זה יהיה משותף לפחות עם אותם

החברים של ועדת החוקה אשר השתתפו בסיוור.

ה ח ל ט ה

הוחלט להסציא לכל חבר ועדה העתק מהפרטיכל.
כן הוחלט לקיים בקור בבית הסוהר ברמלה ובמספר תחנות-כלא
של המסורה.

היו"ר ב. סינץ: קבלתי סכתב מאת סספר אסירים, יהודים וערבים,
בכלא תל/סונד. האסירים האלקטוחים נגד עדותו
של האסיר יוסף אאיד אבו-חמוד, אשר השמיץ בזדון לב את היהסיים שבין היהודים
והערבים בבית הסוהר. האסירים מדגישים שאין כל הפליה בבית הסוהר בין
אסירים יהודים וערבים. על המכתב ישנן חתיסות של אסירים יהודים וערבים.

XXXXXX

חוק להארכת תוסף של תקנות-שעת-חירום
אכסון במלון - תשי"ו, 1950

סר קיטרון - היועץ המשפטי:

התקנות האלה הוארכו ע"י שר העליה, כדי לאפשר
לאכסן תיירים בבתי סלון לפי צו מיוחד. לשם כך נתמנתה גם ועדת ערעורים
וכן פקיד לאכסון אשר ישתמש בתקנות האלה במקרים סתאיסיים. התקנות האלה
הוארכו בשעתו עד 31 בסרץ, ובפעם השנייה הן הוארכו עד סוף חודש זה, ויש
עתה צורך להאריך אותן עד 31 בדצמבר ש.ז.

א. פראי: קודם כל ברצוני להציע שלא יהיה לנו תקנות
לשעת חירום, אלא שיהיה לנו חוק. ואינני יודע
מדוע משרד העליה איננו הולך בדרך זו.

יש לי גם הצעת תיקון לחוק, והוא ביחס לסעיף 3.
בסעיף 3 סעיף קטן ב' כתוב שאם ניתן צו לפנות בית סלון, צריכים כל
הסתאכסנים לפנותו. אם המדובר הוא לגבי סתאכסן אורח, אפשר להבין זאת.
אבל אנו יודעים, שכיון ישנם אנשים רבים הגרים בבתי סלון פשוט מחוסר
שיכון סתאים אחר ואיננו יכולים לצוות על אנשים כאלה לעזוב את הסלון
שהוא טקום סגורם היחיד. אני חושב שלגבי אנשים כאלה צריך להיות סייג
בחוק.

ד"ר קיסרון - היועץ המשפטי:

מינני מייצג את משרד העליה ואין לי כל אפשרות להשיב על ההצעה האחרונה של מר פראס. אם הועדה רוצה לדון בענין זה, הייתי מיעץ שהיא תאריך את התקנות האלה לתקופה קצרה יותר, ובינתיים היא תדון בשאלה הזו.

היו"ר ב. סינץ: אני מציע להאריך את תוקף התקנות האלה עד 1 בספטמבר ש.ז.

ה ח ל ט ה

הוחלט להאריך את תקפו של התקנות לשעת חירום (אכסון בסלון) תש"י-1950 עד 1 בספטמבר ש.ז.

היו"ר ב. סינץ: אנו עוברים עתה לסעיף השני בסדר-היום של דיוני הועדה והוא: סקירה על מצב ההכנות לבחירות המוניציפליות.

מר צילן: המזכיר הכללי של משרד הפנים.

ברצוני לספור על המצב העבודתי של מצב ההכנות לבחירות המוניציפליות. הבחירות תקיימנה השנה ב-12 ערים וב-31 מועצות מקומיות, אשר מהן 13 מועצות הן חדשות שהוקמו בחודשים האחרונים. כמעט בכל המועצות - ב-95% מהן - קיימות כבר ועדות בחירות. במועצות החדשות תקופנה ועדות בחירות בזמן הקרוב ביותר. בכל העיריות ובכל המועצות הוותיקות ישנן ועדות בחירות, פרט לבני-ברק, לוד, רמלה ובאר-שבע. במועצות החדשות שהוקמו בזמן האחרון תוקמנה ועדות בחירות תוך שבועיים עד שלשה שבועות.

הערים בהן תקיימנה השנה בחירות הן:

- תל-אביב
- ירושלים
- חיפה
- פתח-תקוה
- נתניה
- צפת
- טבריה
- דמת-גן
- בני-ברק
- לוד

המועצות הותיקות הן:

בת-ים
גבעתיים
הרצליה
חדרה
הולון
יקנעם
כפר-אמא
כפר-ציונה
כפר-סבא
כרכור
מגדיל
נהריה
עפולה
קרית-מוצקין
קרית-עטל
ראשון-לציון
רחובות
רעננה

המועצות החדשות הן:

גדרה
פרדס-חנה
נס-ציונה
גבעת-שמואל
רמת-השרון
טבעון
יהודיה
קרית-ביאליק
זכרון-יעקב
בנימינה
עטלית
אבן-יהודה
קדימה

בכמה מועצות סקוטיות חדשות שהוקמו, התקיימו בחירות

עוד לפני שנה, והן:

יסוד-המעלה
מגדל
טסולה
ראש-פינה
רמתים
שערי-ציון.

הזאת היום הקובע גרמה להגדלת המספר המשוער של

בעלי זכות בחירה. לפי המשוער מספר בעלי זכות הבחירה יהיה בין 400 ער

420 אלף איש; לעומת 300 אלף בעלי זכות בחירה לפי היום הקובע הקודם.

עלולים עוד להיות שנויים במספרים האלה.

פנקסי הבוחרים בכל המקומות, פרט למועצות החדשות,

היו כבר סוכנים ב-11 בדצמבר. לפי פנקסי הבוחרים האלה אפשר היה לקיים

את הבחירות בחודש אפריל או סוף ש.ז. אולם הזאת היום הקובע גרמה לקשיים

גדולים ועבודה רבה לועדות הבחירות הן במקום קטן והן במקום גדול.

לאחר שפורסם החוק החדש, היה צורך להכניס שנויים רבים בפנקסי הבוחרים בהתאם להוראות של החוק החדש.

לאחר שהחוק פורסם כנסנו במשרד הפנים את כל יושבי-ראש ועדות הבחירות, ובכינוס זה דנו על אופן עבודתן של ועדות הבחירות. היו מקומות רבים שבהם צריך היה להדפיס את פנקס-הבוחרים מחדש, אבל בדרך כלל השתדלנו להכניס שנויים בפנקסי הבוחרים הקיימים. את הענין הזה השארנו לשיקול דעת ועדת הבחירות המקומית. אולם לפי הוראות שקבלנו כמעט קרוב המקומות הדפיסו מחדש את פנקסי הבוחרים, פרוש הדבר שכל העבודה שנעשתה עד פרסום החוק החדש הלכה לטמיון.

הקשיים בעבודה נחקלו בעיקר בשלש הערים הגדולות, והן: ירושלים, תל-אביב וחיפה.

אם נקח למשל את מספר השנויים שיש צורך לעשות בתל-אביב בגלל דחית היום הקובע, הרי תחבול התמונה הבאה:

ילודי שנת 1931 - נוספו כ-5000 איש. נפטרים באותה תקופה היו כ-3000 איש, אם לדייק היו 3124 נפטרים, בגיל למעלה מ-10 שנים. באותה תקופה היו 6346 נשואין בחל-אביב. רוב הנשואים עכ"פ חלק גדול מהם מחייב שנוי כתובת, אם לא של שני בני הזוג, הרי לפחות של בן-זוג אחד. באותו פרק זמן היו 996 גרושינן. גם גרושינן מחייבים לפחות שנוי כתובת של בן-זוג אחד. שנוי כתובות בתל-אביב עצמה, או עזיבות היו כ-12000 איש. כן מעריכים שבאותו פרק זמן נתווספו לתל-אביב בערך כ-50 אלף איש.

ז.א. לפי המספרים הנ"ל באותו פרק זמן צריך היה לעשות כ-77 אלף שנויים בפנקסי הבוחרים הקיימים, בגלל הזזת היום הקובע מ-8.5.1949 עד 1.1.1950

לכל המספרים הנ"ל יש להוסיף עוד מספר די ניכר של חיילים משוחררים. מעריכים כי בתל-אביב היו כ-30 אלף איש ששוחררו מהצבא. יש לציין כי לא כל חייל משוחרר מודיע על שנוי בכתבתו, כשם שלא כל השנויים בכתובות מגיעים לידיעת העוסקים בדבר.

כדי להשלים את התמונה על תל-אביב, יש לציין

כי בתל-אביב נוספו החל מנובמבר 1948, עד סוף פברואר 1950 - 4622 חדרים. יש להניח שלהדרים אלה נכנסו אנשים חדשים, או אנשים אחרים ששנו את כתבתם. זוהי כמובן רק הבניה הפרטית, לזה יש עוד להוסיף את

מ.ל.

גם את הבניה הצבורית - בניה מטעם גופים צבוריים, שיכוני עולים וכו'.

עקב הבניה המוגברת בתל-אביב נוספו גם הרבה שכונות חדשות, והחלוקה האיזורית שהיתה קיימת בזמן הבחירות לכנסת, אינה מתאימה יותר ואינה יכולה לבוא בחשבון לבחירות המקומיות.

באתנאגרא

מספר בעלי זכות הבחירה בתל-אביב, לפי פנקס הבחורים הקודם הגיע ל-130 אלף. משערים שבפנקס החדש יהיו 180 אלף בעלי זכות בחירה.

בירושלים:

בירושלים היו רשומים בפנקס הבחורים הקודם 46 אלף בעלי זכות בחירה, שהיו מחולקים ל-52 אזורי קלפי. מספר הבחורים עלה עכשיו בירושלים ל-55 אלף איש, והעיר תהיה מחולקת ל-109 אזורי קלפי. מספר האנשים שעזבו את ירושלים ומספר הנפטרים מגיע בפרק זמן זה בערך ל-2000 איש. תיקוני כתובות ושנויים אחרים - 3500. ילוודי שנת 1931 יש להוסיף כ-1500 איש. חיילים משוחררים - 2500 איש. אנשים חדשים שנכנסו לירושלים בין היום הקובע הקודם לבין היום הקובע החדש הגיע למספר של 4000 איש. אנשים שהזרו לירושלים, ושנויי כתובת - מגיע בערך ל-20 אלף איש. בטה"כ מגיע מספר השנויים בירושלים ל-35 אלף, בו בזמן שמספר השנויים בתל-אביב מגיע ל-100 אלף.

כל השנויים האלה צריכים להעשות לפי הוראות החוק החדש סעיף 23(א) פסקה 4, ולפי סעיף 19 ג', של חוק תיקון פקודת העיריות. הסעיפים האלה קובעים שאזורי הקלפי צריכים להיות שטח רצוף. ואחר-כך פקיד הבחירות קובע ביחס עם ועדת הבחירות קובעים את תחנות הקלפיות בהתאם לחלוקת האזורים. תושבי אותו איזור צריכים ללכת לתחנת הקלפי שבאיזורם, ואין כל אפשרות שאדם הגר באיזור אחד, יבחר בתחנת קלפי שבאיזור אחר. שנויים אלה הכרחיים לפי הוראות החוק החדש.

כיסוד לכל החלוקה הזו של אזורי הקלפיות משמשים כמובן פנקסי הבחורים הקודמים, אולם בתל-אביב ובירושלים החליטו לערוך בקרת של התושבים הגרים באותו איזור, מכיון שלא כל אחד מודיע על שנוי כתבתו. הבקרת נערכת מביח לבית, כדי לבדוק אם הכתובות שבפנקסי הבחורים מתאימים למציאות.

מ.ל.

בחיפה:

בפנקס הבוחרים הקודם של חיפה היו 55 אלף איש. יש לשער

שבפנקס הבוחרים החדש יהיו 80 אלף איש בעלי זכות בחירה. חיפה תהיה מחולקת ל-65 איזורי בחירות.

בחיפה המצב הוא הרבה יותר טוב משום שבחיפה ועדת הבחירות

לא הסתמכה על החלוקה האיזורית שהיתה קיימת בזמן הבחירות לכנסת, בו בזמן שבחל-אביב ובירושלים הסתמכו על החלוקה האיזורית שהיתה קיימת בזמן הבחירות לכנסת. לפיכך קל יותר לבצע את השנויים שהלו בחיפה באותו פרק זמן של שנוי היום הקובע.

לפי כל הנתונים ולפי מצב העבודה בוועדות הבחירות יש

סכויים שפנקס הבוחרים בתל-אביב יושלם בסוף יוני 1950, ז.א. אפשר להביא בחשבון התחלת הודש יולי 1950.

בירושלים, יהיה פנקס הבוחרים מוכן בראשית יולי 1950.

בחיפה, פנקס הבוחרים יהיה מוכן בסוף מאי או בראשית יוני 1950.

אשר ליתר המקומות, לפי הנתונים הנמצאים בידי, אפשר

להביא בחשבון שבפתח-תקה פנקס הבוחרים יהיה מוכן בעוד 6 שבועות, ברמת-גן בעוד חדשיים, ברחובות בעוד שבוע ימים, בנהריה - בסוף חודש מרץ, בנתניה - בראשית מרץ.

כבר הזכרתי שביחס לרישום פנקס הבוחרים אנו נתקלים

בבעיה די קשה, היא בעיית רישום החיילים, והשתתפותם של חיילים בבחירות של הרשויות המקומיות.

לפי היום הקובע הקודם ערכנו מפקד בצבא לפי הסדר

מיוחד עם שלטונות הצבא. ערכנו פאסט כנס של קצינים מכל יחידה צבאית

אשר קבלו הוראות מתאימות ביחס למפקד הזה של החיילים ביחידותיהם

הדורשים לעצמם זכות בחירה באחת הרשויות המקומיות. על כל חייל וחייל

היה למלא שאלון מיוחד. השאלונים האלה הועברו מהיחידות לאכ"א.

אדם מיוחד מטעם משרד הפנים יחד עם קצין שמונה ע"י אכ"א מיינו את החומר

שהגיע מכל היחידות, בהתאם למקומות מגוריהם של החיילים שדרשו זכות

בחירה. השאלונים האלה נעשו בשלשה העתקים. העתק אחד נשאר באכ"א,

העתק שני הועבר למשרד הפנים, והעתק שלישי מהשאלון הועבר לוועדת

הבחירות המקומית שאליה שייך החייל, או שהוא טוען שהוא שייך לשם.

ועדת הבחירות המקומית צריכה היתה לעבור על החומר ולבדוק אם באמת מגיעה לחייל זכות בחירה, כפי שהוא ציין זאת. יש לציין כי רק מספר מועט מצאצא מאד של חיילים, כמעט אחוז אפסי, לא קבל את זכות הבחירה. היו חיילים שטענו לזכות בחירה בתל-אביב, אם כי הם גוייסו לצבא ישר ברדתם מן האניה. הטבה לכך היתה - שיש להם מכר בתל-אביב או שחשבו לגור בתל-אביב לאחר שחרורם. היו כאלה שגרו לפני כן בקבוץ וחשבו להשתקע בתל-אביב לאחר שחרורם, ועוד מקרים דומים. ברור שבקשות כאלה נפסלו - אבל כפי שצינתי היה זה אחוז קטן מאד.

כן היתה צריכה ועדת הבחירות להשוות את רשימות

החיילים עם רשימות הבוחרים האזרחים, כי היו מקרים שהחייל הופיע הן ברשימת החיילים והן ברשימת האזרחים.

כל העבודה הזו נעשתה בכל המקומות שם היה צריך לקיים

בחירות, אולם עתה אין לעבודה הזו כל ערך מאחר שהיום הקובע הוזז, ובמשך התקופה הזו היו שיחרורים מוגברים מאד, ואנו נמצאים גם בתקופת גיוס מוגברת. אנו נמצאים עתה במו"מ עם שלטונות הצבא בדבר עריכת מפקד חדש, ואלפי חיילים ששחררו בינתיים נצטרך להכניס לרשימות הבוחרים האזרחים. אולם הצבא טוען שהוא איננו יכול לערוך עכשיו את המפקד, היות וגם בצבא ישנן תנודות רבות עקב שיחרורים מצד אחד וגיוסים חדשים מצד שני. כפי שנראה אי אפשר יהיה לערוך את המפקד בצבא לפי מחצית אפריל. לפי החישובים שלנו מפקד כזה נמשך כשבועיים - עד אשר החומר מגיע ועד אשר ממינים את החומר - ואחרי כן צריכה לבוא הכרעת ועדת הבחירות המקומית, חקירה והשוואת השמות, כדי שלא תהיה כפילות וכו' וכו' - ז.א. שבסך הכל צריכה לקחת פעולה כזו כ-חדשיים. כמובן שהתקופה הזו משתלבת עם התקופה של הכנת פנקס הבוחרים. ע"י שילוב החשבונות האלה אנו יכולים להגיע למסקנה כי אפשר יהיה לפרסם את פנקסי הבוחרים ב-1 ביולי. אם אנו יוצאים מתוך הנחה שפנקס הבוחרים יוכל להתפרסם ב-1 ביולי, הרי תבוא אח"כ הפרוצדורה הבאה: 14 יום להגשת ערעורים לוועדת הבחירות - אנו מגיעים איפוא ל-14.7. אחרי כן יש להוסיף 21 יום, לפי החוק, לשם הכרעת ועדת הבחירות בערורים שהוגשו. אנו מגיעים איפה לתאריך 4.8. כדי שועדת הבחירות תוכל לפעול בתהאם לחוק, הרי יש להוסיף לה עוד 7 ימים כדי שתוך מספר ימים זה היא תוכל להודיע לכל האנשים על תוצאות הערורים (הדפסה ומשלוח). לפעולה זו דרושים כ-7 ימים, המודד הוא תל-אביב). כך אנו מגיעים לתאריך של 11.8. לאחר שועדת הערורים מציאה את תוצאות הבירורים, הרי יש לתת אפשרות למערעורים להגיש

אח תביעותיהם לבית המשפט. לזה דרושים לפחות 10 ימים - אנו מגיעים
איפוא לתאריך 21.8. כדי שבית המשפט יוכל להכריע בערעורים האלה דרושים
לו גם כן לפחות 10 ימים - אנו מגיעים איפא לתאריך 1.9.1950.

אנו מצאנו שיש להביא בחשבון כי רק לאחר שבית המשפט

יכריע בכל הברורים בעניני הבחירות יוכלו הגופים הצבוריים להגיש את
הרשימות המלאות של מועמדיהם. לשם הכנת הרשימות דרושים כ-14 יום -
אנו מגיעים איפא לתאריך 17.9.1950. היות ולפי החוק המועד האחרון
להגשת רשימות המעומדים צריך להיות 30 יום לפני הבחירות, הרי ממילא
אנו מגיעים לתאריך 17 באוקטובר 1950, ובתאריך זה אנו סבור אפשר יהיה
לקיים את הבחירות.

י. גורי: אם יש חישוב מדויק כפי שאנו שמענו, הרי

אנו סבור, שטוב היה אילו משרד הפנים היה

קובע את יום הבחירות. דבר זה נחוץ מכמה טעמים: קודם כל כדי להחזיר
למדינה את האמונה שפעם תתקיימה בחירות - העוקץ של המלה איננו מכוון
למשרד הפנים. אני אומר, מטרת ההודעה הזו על יום הבחירות צריכה
לבוא כדי להחזיר את האמונה בלבד האזרחים שתתקיימה בחירות לרשויות
המקומיות. מצד שני ההכרזה הזו על יום הבחירות תמריץ את ועדות-הבחירות
בעבודתן וידרבן גם את משרד הפנים. אני סבור שמשני הטעמים האלה טוב
היה אילו משרד הפנים היה קובע את תאריך הבחירות - הוא יכל לקבוע את
התאריך המקסימלי - ולפי מה ששמענו כאן הבחירות יכולות להתקיים במחצית
אוקטובר. באם יהיה צורך אפשר יהיה אח"כ לדחות אולי עד סוף אוקטובר.
אם ועדת הבחירות בתל-אביב תדע שעד תאריך מסויים עליה לפרסם את פנקס
הבוחרים - היא תעשה את כל המאמצים כדי לפרסמו במועד.

אינני רוצה להכנס לכל פרטי הפרטים של הקשיים

הטכניים הקיימים - אבל בעיות טכניות אפשר לפתור. הדבר תלוי במספר
האנשים. משרד הפנים צריך ללחוץ על כל ועדי-הבחירות תודות לעובדה שנקבע
יום לבחירות, והועדות הצטרונה להסתגל לתאריך הזה.

אני סבור, שאולי תהיה אפשרות לקמץ קצת בתאריכים

שהחוק הקציב לכל פעולה ופעולה. אולי נוכל למצוא דרך לקמץ בתאריכים
החוקתיים. לי נראה שאפשר לקמץ לפחות ב-15 עד 20 יום. יש לבדוק את הדבר.

באם ועדת הפנים תהיה סבורה שאפשר לעשות זאת, ומבלי שיהיה ויכוח על כך, אזי אפשר יהיה להעביר את התיקון המתאים לכנסת לקריאה שניה או שלישית. כמובן שזה צריך לאעבור למליאה ללא ויכוח ובהסכמה של כולם. לי נראה שאפשר לעשות קימוצים אחדים בעיקר בתאריכים **אאאאא** הנקובים בסעיפים 13(ג), 14(א), 15(ד), ו-17(ה). אני יכל להציע קימוצים של 3 ימים בכל סעיף וסעיף.

אני מציע שיהיו לנו חילופי דברים בענין זה - ואם נמצא אפשרות כזאת ונחליט עליה פה-אחד נוכל להעביר את התיקון לכנסת.

הצעתי העיקרית היא ביחס לקביעת יום הבחירות, וכל הועדות תצטרכנה להסתגל לתאריך שיקבע.

א. פראי: אני אינני יכל ללכת בדרך שבחר בה החב' גורי. אני סבור שלאחר שהכנסת קבלה החלטה ביחס לחוק פקודת העיריות, הרי לדעתי הכנסת נמצאת במצב של "מרומה". אינני יודע מי רימה אותנו, אבל לעומת זאת אני יודע מה אנו דרשנו ומאיזה טעמים החלטנו על דחית היום הקובע. אנו רצינו שבבחירות אלה ישתתף מספר גדול יותר **אאאא** 100 אלף בוחרים - וזה דבר חשוב. אולם לעומת-זאת נמצאות עכשיו שכבות רבות - ואולי שוב 100 אלף איש - שיתכך וזכותם תקופח.

אני אינני מקבל את ההסברות של המומחים על הקשיים הרבים שהם נתקלו בהם והצביעו עליהם. אני קובע - לאחר שנתקבל החוק היה הכרח לקיים את הבחירות. וברצוני להזכיר לכם עובדה אחת ביחס לשר הפנים הקודם - מר גרינבוים. מר גרינבוים הצליח בתקופת מועצת המדינה הזמנית להעביר בחירות כלליות במהירות הבזק, למרות שהיו לו הרבה מתנגדים. ייתכן מאד שלו שר הפנים הנוכחי היה יושב אז במקומו של מר גרינבוים, כי אז בודאי שעוד לא היינו יושבים בכנסת הראשונה. מר גרינבוים עמד בשעתו תחת לחץ של כולם בדבר דחית הבחירות $\frac{1}{2}$ והוא התעקש ובצע אותן על אף הלחץ נגדו. אני סבור שמצד שר הפנים ומשרד הפנים הנוכחי לא היתה החלטה נחושה להעביר את הבחירות ברשויות המקומיות בהקדם האפשרי. אינני יודע אם יש ליחס לדבר כוונה מסויימת, על-כלפנים יש לבדוק את הדברים. אני אומר שאפשר היה לערוך את הבחירות. אם אפשר היה לקיים את הבחירות לכנסת הראשונה בהיקף ארצי ובמהירות הבזק, אינני מבין מדוע אי אפשר לקיים בחירות ברשויות המקומיות. אני מבין שבתל-אביב

הנתונה לשלטונו של מר רוקח אי אפשר היה לקיים בחירות עד עכשיו, אבל מדוע שר הפנים, אשר בידו סמכויות לביצוע בחירות, מדוע הוא אינו דואג לקיום הבחירות במועדן? ואנני מאשים את משרד הפנים בדחיה הבחירות ואני חושב שועדת הפנים איננה יכולה לראות את עצמה אחראית למהלך הדברים.

הצעתי הממשית היא שועדת הפנים תעביר את הדיון

בשאלה זו - שאלת הבחירות ומועד הבחירות - לכנסת, לדיון כללי בכנסת. הכנסת החליטה בשעתו לדחות את היום הקובע והיה רצון כללי שהבחירות תערכנה עד כמה שאפשר יותר מוקדם. אולם מכל זה יצא שהבחירות תוכלנה להתקיים רק בסוף השנה הזאת. אני אומר שועדת הפנים איננה יכולה להיות אחראית לדבר. היא שמעה דו"ח על המצב, ועליה להחזיר עתה את הענין לכנסת. ואני חושב ששר הפנים צריך למסור הודעה בכנסת בענין זה. אני זוכר שבזמן הויכוחים על הזאת היום הקובע היו כמה הצעות שונות, ואני סבור שהזאת היום הקובע נוצלה לרעה. ברצוני להזכיר לכם את הצעתו של הח' גורי שהציע לבטל בכלל את המושג של היום הקובע, ודרש להתחשב רק בזמן מגורים וגיל - 6 חדשים לפני יום הבחירות. אני הצעתי אז שכל אלה הגרים במקום 6 חדשים והגיעו לגיל המקנה להם זכות בחירה - רשאים לבחור. ועכשיו אנו עומדים בפני בעיה של מאות ורבבות מקופחים בזמן הבחירות, לפי החוק שנתקבל.

כן רציתי לדעת מה בענין יפו. מה מצב אזרחיה של

יפו בקשר לבחירות. שמעתי דברים שונים בענין זה, ובעיקר בקשר לסיפוח יפו לתל-אביב.

הייתי רוצה לדעת מה בענין פנקסי זהווי. אם כי

בשעתו שמעתי הודעה בענין זה, אני חושש שיתברר סמוך לבחירות, כי אלפי אזרחים ישארו בלי פנקסי זהווי. אני רוצה לדעת מהי הפעולה שנעשית וכיצד יחולקו ויובטחו התעודות האלה לכל דורש ובוחר.

ד"ר ז. וורהפטיג: אינני יודע אם אנו נמצאים צמצם במצב של מרומים.

ברצוני רק להזכיר, כי כאשר באה ההצעה לדחות את

היום הקובע נתבקש משרד הפנים להמציא לנו כמה הנחות בענין יום הבחירות.

שמענו אז מאותם המומחים שבכל אופן לא תשוערנה בחירות לפני ה-15

בספטמבר. קבלנו אז את האינפורמציה הזו ומר פראי גם כן קבל אותה, ועתה הוא טוען שאנו מרומים - האם זוהי פנטזיה שלו, או שהוא עומד שוב להציע

להזיז את היום הקובע? ברצוני להזכיר שבשעתו היו חברים שהתנגדו

21.3.1950

בשעתו להצעה הזו ביחס להזדת היום הקובע, כי אמרו שאף פעם לא נוכל לקיים בחירות מבלי שיהיה מרג'יין של 8 או 9 חדשים, ואף פעם לא נוכל לקיים בחירות ברשויות המקומיות מבלי שיהיו לנו עולים חדשים רבים שיהיו מקופחים. הנימוקים מהצד שכנגד היו שמוטב להזיז את היום הקובע ולא להשאיר כ-100 או 80 אלף בלי זכות בחירה. אני אומר שבאם הדברים האלה יבואו עתה לכנסת - אזכיר את כל אותם הנימוקים של מצדדי הזזת היום הקובע. היו כוונות פוליטיות בהזזת היום הקובע, והכוונות ידועות לנו ואין לבוא עתה בטענות למשרד הפנים, כאילו אנו נמצאים במצב של מרומים. משרד הפנים הוזיע לנו מראש מתי יהיו סכויים לבחירות באם נזיז את היום הקובע.

אני מקבל את הרעיון של מר גורי, כי שר הפנים יכריז על יום הבחירות. יש לזה ערך מוסרי רב וגם ימריץ את ועדות הבחירות בפעולתן מצד אחד, ומצד שני זה יעודד את זעת הקהל. אני אהמוך בהצעה זו.

אשר להצעתו השנייה של מר גורי, ביחס לחיקונים התאריכים החוקתיים: התאריכים האלה בנויים על תקופה של $2\frac{1}{2}$ 3 חודש, וכאן העירו כבר שאת הבחירות לכנסת העבירו במהירות הבזק - היינו 4 או 5 חדשים, ולכן אינני רואה מקום לצמצם עוד בתאריכים החוקתיים האלה שא ובפרט מאחר שיש להביא בחשבון שהבחירות לכנסת נערכו לפי פרוצדורה קלה יותר. שם היה ענין של ועדת בחירות מרכזית אחת, וכאן יש לנו ענין עם ועדת בחירות בכל ושות מקומית, וכל ועדת בחירות כזו היא כמלך בפני עצמה.

אם הבחירות נדחו - אנו צריכים לעבור עתה את פרי כוונותינו בעת קבלת החוק, ואי אפשר לבוא בטענות אל משרד הפנים. עבודת הכנת פנקס הבוחרים אינה שייכת למשרד הפנים ולא לקצין הכתירות. משרד הפנים דרש אז לזרז את הבחירות ומר פראי לא רצה להקל, ומר גורי חמך בו אז.

אני סבור, ואולי כדאי להציע לוותר על היום האחד לגבי הבחירות הראשונות. אם תל-אביב לא תהיה כוכנה לבחירות במועד שיקבע, אולי כדאי לערוך בינתיים בחירות במקומות אחרים?

לא הייתי מיעץ להביא את הענין לדיון בכנסת, כי כל דיון כזה יתפרש ככונה לדחות את הבחירות.

21.5.1950

מל.

א. כהן: מר פראי יצא להתקפה ונמצא שהוא צריך להתגונן.
 אני זוכר את הריכוח שהיה בשעתו ביחס למספר האנשים
 שיהנו מזכות הבחירה באם יזיזו את היום הקובע. אלה שהיו מעונינים בדחיה
 היו מעונינים בה מספרים פוליטיים. אני יכול להבין שיקול כזה, ומדוע
 זה צריך עכשיו לבוא ולטעון נגד משרד הפנים? ואני רוצה להעיר למר
 פראי, שעד כמה שידוע לי מר גרינבוים עמד אז תחת לחץ שיקיים את הבחירות,
 והטכניקה היתה שונה מזו של היום.

א. פראי: אז היתה רוח אחרת.

א. כהן: אם אנו נשתדל עתה לזרז את הבחירות, נוכל לכל היותר
 להקדים אותן בשבועיים, והאם שבועיים אלה יקבעו
 את סדרי העם והדמוקרטיה שלנו?

אני נגד דיון בכנסת בשאלה זו. אני שותף גם לחששו
 של מר וורהפטיג כי עם דיון בכנסת תופיע איזו הצעה חדשה להזיז שוב את
 היום הקובע, כי בינתיים נתווספו עולים ושוב פעם יעלו אותם הנימוקים
 של הכללת העולים החדשים בבחירות. זה יהיה מעגל חוזר שאף פעם לא נצא
 ממנו. ואני נגד אא הבאת הענין לכנסת גם מטעם אחר - הכנסת שלנו טובעת
 עכשיו בים של דיבורים, וכל פעולות הביצוע של המדינה מתעכבות.

אני תומך בהצעה של קביעת תאריך הבחירות. ואני
 מבקש את משרד הפנים לעשות מאמצים על-מנת לההיש את קיום הבחירות, כדי
 שלא נצטרך לעמוד בפני עובדה של דחויים ברגע האחרון. אני רק מבקש שתקופת
 הבחירות לא תחול בימי הגשמים. אם יהיה צורך בדחיה של שבועיים, אין זה
 משנה את המצב מאחר שחכינו קרוב ל-15 שנים לבחירות האלה, אבל עכ"פ
 אני מבקש לעשות את כל המאמצים כדי לקיים את הבחירות בזמן.

אני מבקש כמו"כ לבדוק את ענין תעודות הזהוי כדי
 לאפשר לכל בעלי זכות הבחירה לבחור.

י. בן-צבי: אני כשלעצמי תומך בהצעתו של מר פראי, שיש לעיין

מחדש אם יש צורך ביום קובע או לא. אבל אני

מדגיש שכל זה מדובר לא לגבי הבחירות הנוכחיות.

21.3.1950

אינני יודע במי עלינו להטיל אשמה, או אם בכלל יש צורך

להטיל אשמה על מישהו, אבל על-כל-פנים לא בוועדה הזאת. אני זוכר את הויכוחים שלנו שהיו די ממושכים, ואני מניח שאלה אשר הצביעו בעד החלטת היום הקובע, היתה להם סיבה מספקת. ואילו היום היו מנסים לבדוק ולברר מי האשם בדבר, הרי היינו מגיעים למסקנה שלא שר הפנים אשם ולא המנגנון אשם, אלא הועדה הזאת שהיא החליטה על החוק הזה, אבל אינני חושב שיש לעשות מזה ענין טרגי. אני תומך משום כך בהצעה ששר הפנים יקבע עתה יום בחירות וישתדלו לקיים את הבחירות במועדן.

אני מציע לקבוע את יום הבחירות בסוף אוקטובר. זוהי

תקופה שלאחר החגים.

ד. הכהן: אינני יודע לשם מה אנו מזכירים עתה ונכנסים לדיון על

פעולתו של שר הפנים לשעבר מר גרינבוים. אולם מצד שני

עד היום אינני מבין מדוע אפשר לקיים באנגליה בחירות כעבור 6 שבועות מיום ההכרזה על בחירות על ידי מישהו. שם הולכים לבחירות כ-50 מליון איש. כנראה שקיימת בעולם הגדול טכניקה כזו שאפשר להעביר בחירות תוך שבועות מספר, אבל אצלנו לא יודעים אותה. אני חושב שפעם אחת לתמיד יש להוציא מענין זה של קיום בחירות את ההתנגשות המפלגתית. אם יחליטו על בחירות - צריך לקיים אותן תוך שבועות מספר. אולם לצערי אצלנו המצב הוא כזה שענין הבחירות קשור בטכניקה מסוימת שהיא איטית למדי. אני מכיר ויודע את הקשיים ביחס להדפסת פנקס הבוחרים. לפי האמצעים העומדים ברושותנו, הרי כדי להדפיס 800 אלף שמות אנו זקוקים לפחות ל-3 חדשים. אני יודע את הנסיונות והמאמצים שנעשו בחיפה בשטח זה.

אינני מסכים להצעה שנבטל את היום האחד. לפי הדו"ח

ששמענו כאן יש רק הבדל של כמה שבועות בין מצב ההכנות לבחירות בתל-אביב או בחיפה, ואינני רוצה בגלל מספר שבועות זה לפרק את הבחירות. מוטב לחכות ולקיים את הבחירות כפי שנקבע בחוק.

אינני יודע מדוע מדגישים בכל פעם שלא נקיים את הבחירות

בימי הגשמים. באנגליה הלכו מליוני אנשים לבחירות בתקופת הקור והגשמים.

אני מציע שנקבע את הבחירות ל-15 או ל-20 באוקטובר.

י. גורי: אני רוצה לנסות לשנכע את החבר פראי שלא יעמוד על

הצעתו להביא את השאלה לכנסת, כי אין כל חכלית בויכוח

הזה בכנסת. אתה לא חמצא במצב כל-כך קל. משרד הפנים וגם חלק מחברי הועדה /זאמרו לך : נבאנו לך כך. לא תוכל להאשים איש בדחיה בזדון וגם לא תוכל להוכיח זאת. משרד הפנים יטען ובצדק שלא נתנו להם אפשרות למנות פקיד בחירות ולא נתנו לו כל סמכויות כדי להחיש/ את הבחירות. פקיד הבחירות גם איננו אחראי להוצאת פנקס הבוחרים. כשאני משוחח עם מר פרנקל מעדייתתל-אביב, שהוא האדם האחראי על הוצאת פנקס הבוחרים, ואני שומע על הקשיים הטכניים העומדים בפניו, והוא אדם אשר מסור לתפקידו ורוצה להביא לפועל את מה שהוטל עליו, הרי אינני יכול להאשים איש בסבוטז'ה. את זאת מר פראי לא תוכל להוכיח, ומצבך בעת הדיון לא יהיה כל כך נוח. אי-אפשר יהיה להאשים את מר פרנקל למשל, שהעבודה נמשכת ללא צורך, ולא נוכל להביע לו אי-אימון משום שהעבודה נמשכת זמן כה רב. הוא יוכיח לנו שהוא ממלא אחרי הוראות החוק שנתקבל על ידינו. הויכוח הזה לא יוסיף כבוד לכנסת ולא יוסיף תועלת להחשת הבחירות, ואנו שוב נעטיק את דעת הצבור בענין שנמאס על כולנו.

ביחס ליפו, אני חושב שהענין מעורר דאגה. עדיין לא בוצע הסיפוח של יפו לתל-אביב ולא ניתן לו תוקף חוקי, וגם איננו יודעים מתי יתפרסם הצו. ואני רוצה לעורר את השאלה אם התוקף החוקי של סיפוח יפו לתל-אביב יהיה וטרואקטיבי. אני סבור שיש לפרסם את החוק בענין זה בהקדם האפשרי; וכדי שלא תהיינה אח"כ תביעות משפטיות והגשת צו-על-חנאי נגד הממשלה - יש להבהיר בהקדם את מצב החוקי של יפו וסיפוחה לתל-אביב. כן יש לברר מהו מצב הסיפוחים במקומות אחרים. אם לגבי יפו וזכות הבחירות של חושביה יהיה מצב מיוחד, הרי אינני יכול להסכים לכך שאותו הדין יהיה לגבי מקומות אחרים. אני סבור ששלילת זכות הבחירה מן המצטרפים לרשות מסוימת, הוא בניגוד לכוונת המחוקק. אם מצטרפים שטח מסויים לרשות מקומית על הרשות המקומית להעניק לשטח המצורף את כל הזכויות החלות לגבי חושביה הוא.

אני מוותר על הצעתי לתקן כמה תאריכים חוקתיים.

אם חמצא ועדת בחירות שטען שהיא אינה יכולה לעמוד בקיום הבחירות ביום מסויים, היא צריכה להחפטר. לעומת זאת אני מציע שנקבע תאריך כזה לבחירות, שכל ועדות הבחירות, לרבות תל-אביב יוכלו לעמוד במבחן.

א. פראי: אני רוצה לומר לחבר גורי שאני עומד על הצעתי

להביא את הענין לכנסת. לא הייתי מציע את זאת

לולא היה לי בטחון פנימי. יש להתחשב בעובדה שהצבור היה מוכן ללכת

לבחירות בטוֹף השנה הקודמת וגם בראשית השנה הזאת. אולם אנו שומעים עתה שהבחירות תוכלנה להתקיים רק בטוֹף השנה הזאת. אני טבור ששר הפנים צריך למסור הודעה בכנסת בענין זה. ואין כאן ענין של טבוטו'ה. כל ההסברות ששמעתי מאת המומחים לא הצליחו לשכנע אותי שהיתה הצדקה לזחיה כזו בבחירות. אני טבור ששר הפנים, מיד לאחר קבלת החוק, יכול היה להכריז ולקבוע את יום הבחירות וועדות הבחירות היו מתאמות את קצב עבודתן בהתאם לתאריך שהיה נקבע.

אם לשר הפנים לא היו די סמכויות או אפשרויות לבצע את זאת, הוא צריך היה לבוא לכנסת ולדרוש שנויים, או לתת בידו אמצעים נגד עיריית תל-אביב או עיריות אחרות. במקרה זה אפשר להטיל את האחריות עליו. אינני מקבל שאני אחראי לזה. אני אומר ששר הפנים יכול היה לבוא לכנסת ולדרוש סמכויות כדי להמריץ את עבודתן של ועדי-הבחירות לקראת הבחירות. אם עיריית תל-אביב לא היתה מקיימת את הבחירות במועד - היה יודע הצבור כולו כי עיריית תל-אביב אחראית לכך.

ההסברות של משרד הפנים אינן נראות לי.

היו"ר ב. מינץ: גם אני מתנגד לדיון בכנסת, ואני חומך בהצעתו של מר גורי ביחס לקביעת יום בחירות. אני חושב שאין להטיל אשמה על שר הפנים, כי אני זוכר את הויכוחים שהיו לנו בוועדה בענין זה. ואני זוכר גם ששר הפנים הודיע שהוא יאלץ, עקב החלטתנו לדחות את היום הקובע, לדחות גם את הבחירות. אני טבור שאנו בעצמנו אשמים בכל הענין הזה.

לאחר שמענו את ההסברים והדו"ח של מר צילן כמשרד הפנים, ולפי דבריו אפשר לקיים את הבחירות ב-17 באוקטובר, אני הייתי מציע שהבחירות תוקיימנה ב-2 בנובמבר ז.א. שבועיים לאחר אגאצ התאריך שנקב מר צילן. יש לתת שהחג גם לעיריית תל-אביב לסיים את עבודתה ולקיים את הבחירות באותו היום. אפשר אולי לקיים את הבחירות אפילו ביום ג' ב-31 באוקטובר.

ה ח ל ט ה

הוחלט לקיים את הבחירות לרשויות המקומיות

ביום ג' כ' בחשוון תשי"א (31.10.1950).

שר הפנים צריך להודיע על יום זה, כעל יום הבחירות.

מר רוזנבלוט:
מנהל משרד הפנים.

משרד הפנים ממלא וזאת התקפה מתמדת

בעתונות ובמקומות אחרים בקשר לבחירות.

טוב היה אילו יכלנו לגולל בפני העתונות ובפני דעת הקהל את כל הפרשה הזאת של הבחירות לרשויות המקומיות, ואז יכל היה לגולל מעצמו את כל האשמות בענין זה. החברים שישבו כאן, ומר פראי בתוכם, זוכרים היטב את כל מה שהסברנו עוד בטוק נוקבל החוק. אנו הודענו על כך בפירוש, שבאם יוחלט להזיז את היום הקובע, נאלץ לדחות גם את הבחירות. מר פראי ידע זאת, אולם למרות כל הסברותינו - הדיון נסתיים בהחלטה שיש לדחות את היום הקובע.

אשר לדיון בכנסת, הרי אני מודיע שאני אייעץ

לשר הפנים לקיים את הדיון בכנסת. זו היתה הזדמנות טובה לשר הפנים ולמשרד הפנים לגולל את כל הפרשה הזו, ולהבהיר לצבור מה היו הנימוקים ומה היו הכוונות בקבלת ההחלטה על דחית היום הקובע. אני סבור ששר הפנים ישמח להזדמנות שתנתן לו - להשיב על האשמות שמגוללים על משרד הפנים - בפומבי. אם אין לנו אפשרות לגולל את הפרשה בפני העתונות, טוב היה לו היתה לנו הזדמנות לגולל את הפרשה במליאת הכנסת.

מר פראי היושב אתנו כאן וכך עוד חברים,

התווכחו בשעתו על כל תג ותג ועל כל סעיף סעיף בחוקת הבחירות. החוקה שנתקבלה על ידכם שוללת מאתנו סמכויות רבות. היא שוללת ממשרד הפנים את הזכות למנות פקיד בחירות, היא שוללת ממנו את הסמכות לפזר ועדת בחירות שאיננה יעילה, אלא רק לאחר התראות רבות. החוקה הזו שוללת ממשרד הפנים כל פעולה מהירה. אנו רצינו שהיה פיקוח מטעם ועדת בחירות מרכזית, אולם מר פראי טען שבמדינה דמוקרטית יש לתת סמכויות מלאות לוועדות בחירות מקומיות. מר פראי יודע איזה סייגם הועמדו בפנינו כדי שנוכל לפזר ועדת בחירות בלתי יעילה. מר פראי יודע את כל הסייגים והקשיים שהועמדו בפנינו ועתה הוא בא להאשים את שר הפנים ואת משרד הפנים באי-קיום הבחירות במועדן. אולם מר פראי ידע בשעתו על מה הוא נלחם.

אשר להצעה בענין קביעת יום הבחירות והכרזתו

ע"י שר הפנים, הרי אני סבור שאתם מעמידים עתה את שר הפנים במצב לא כל-כך נוח. אתם רוצים להטיל על שר הפנים חתימה על שטר שאיננו יודע אם יוכל לפרוע אותו במועד שיקבע, כי הענין לא תלוי בו אלא בוועדות הבחירות. אנחנו מוכן להעביר לשר הפנים את משאלת הוועדה בענין קביעת יום הבחירות.

כך ברצוני להוסיף שהבחירות תתקיימנה בכל הרשויות

המקומיות פרט לעכו ונצרת, ^{ובני} ומועצות האזוריות.

אשר לסיפוחים - הסיפוחים יהיו בדרך-כלל דטרואקטיביים.

כך אני חייב תשובה למר ד. הכהן ביחס-לאנך ולשיטות

העבודה שלנו. גם אנו יודעים ומכירים את הלקויים בשיטה שלנו, וכי הכנת

הכרטיסיה גוזלת זמן רב. אנו מחכים לבואן של מכוונות מיוחדות שתוכלנה

להדפיס את הכרטיסים באופן המהיר ביותר, כך שהפרוצדורה הזו לא תגזול זמן

כה רב.

אשר לתעודות זהוי - ברצוננו למסור שבמשך החדשים

האחרונים חלקנו קרוב ל-20 אלף תעודות זהוי. אנו מחלקים תעודות לכל דורש

ואין כל עכובים בפעולה זו.

י. גורי: נימוקיו של מר רוזנבלום נגד קביעת יום הבחירות

הם נימוקים הגיוניים, כי אין להעמיד את שר הפנים במצב

שהוא עלול לא לעמוד בדבורו. אולם הענין עצמו מחייב ששר הפנים יודיע

על יום הבחירות. הוא יכל להשאיר לעצמו אפשרות של דחיה ל-10 ימים במקרה

הצורך. לפי הדו"ח ששמענו כאן אפשר לדעת לעמוד בהבטחה זו. הפרסום הוא

הכרחי והנימוקים נשמעו כבר. אני מבקש את שר הפנים להודיע על תאריך

הבחירות. אני בטוח שלמרות כל הקשיים, ובעיקר של עיריית תל-אביב, יוכלו

להתגבר עליהם תוך פרק זמן זה ולקיים את הבחירות בהתאם להכרזת שר הפנים.

מר צילן:

המזכיר הכללי של משרד הפנים.

ברצוני להעיר שועדת הבחירות בתל-אביב נחקלת בקשיים

יום יומיים שקשה להתגבר עליהם. הקושי העיקרי הוא

בחוסר אנשים. כל מי שמוצא עבודה אחרת - עוזב את העבודה בוועדת הבחירות.

באנשים מתחלפים שם בכל פעם. האנשים הנשלחים ע"י לשכת העבודה אינם

מתאימים. הדברים הגיעו עד כדי כך שבאתי בדברים עם המנגנון להושות

לפקידי הממשלה לעבוד בוועדת הבחירות בתור עבודה נוספת, כי יש הכרח להשיג

אנשים מתאימים לעבודה זו, אחרת הענין לא יזוז, ופנקס הבוחרים לא יהיה

מוכן ב-1 ביולי. אין לי כל בטחון שהם לא קבעו את התאריך הזה רק מ תוך

הלחץ שלי עליהם. וע"י הכרזת יום הבחירות לא נשיג יותר פקידים.

ד"ר ז. וורהפטיג: אני מציע ששר הפנים ומשרד הפנים יקבלו את ההצעה להכריז על יום הבחירות, ואנו נהיה שותפים לריזיקו הזה, במקרה שבמקום מסויים לא יהיו מוכנים לאותו יום לקיים את הבחירות. אני סבור שועדת הפנים צריכה לעזור לשר הפנים לדרוש תקציב נוסף מיוחד לשם העברת הבחירות, ולשם השגת פקידיים נוספים לבצוע הבחירות. אני מציע להכריז את יום הבחירות בסוף אוקטובר.

ש. מרלין: כאשר קבלנו את החוק בכנסת, ברור היה לכולנו שמשרד הפנים יכריז על יום הבחירות. אני סבור שסוף אוקטובר זהו תאריך המתקבל על הדעת.

היו"ר ב. מינץ: אני מבין שרוב החברים בדעה שעל שר הפנים להודיע על יום הבחירות. אני מקבל את דעתו של מר וורהפטיב שגם ועדת הפנים צריכה לקחת על עצמה את הריזיקו הזה במקרה שבמקום מסויים לא יוכלו לקיים בחירות באותו תאריך.

א. פראי: אינני יכול לחמוך בהצעה שיום הבחירות שיקבע לסוף אוקטובר, כי לפי דעתי אפשר להקדים את התאריך. לפיכך אינני יכול לקבל על עצמי אחריות לגבי התאריך שיקבע.

היו"ר ב. מינץ: אשר לדיון בכנסת אני מעמיד את הענין להצבעה.

ה צ ב ע ה

בעד דיטן בכנסת בענין הבחירות - 2

נגד הדיון - 7

שאלת הבחירות לא תובא לדיון בכנסת.

היו"ר ב. מינץ: בסוף הישיבה ברצוני להסב את תשומת לב חברי הועדה גם לענין העתונות. בתחום סמכויותיה של ועדת הפנים נמצא גם ענין העתונות במדינה. ברצוני להביא לתשומת לב חברי הועדה שבזמן האחרון, בעיקר מזמן קיום המדינה גדל מספר העתונים הלועזיים באופן מבהיל ואני מציע שהועדה שלנו תדון בענין זה ותשמע הסברים ממשרד הפנים. לדעתי אי אפשר לדחות את הענין ואני רואה

את הענין כדחוף. אני מבקש את מנהל משרד הפנאם שימסור לנו דו"ח בענין זה.

י. גורי: ברצוני להזכיר לחברי הועדה שאנו דוחים כבר

מדי פעם בפעם את ענין הסקירה על הרשויות

המוניציפליות, והגיעה העת שנדון בדבר. שמעתי ששר הפנים יצא עתה

לחופשה, לכן אני מציע שמנהל משרד הפנים ימסור לנו סקירה ונפתח בדיון זה.

ש. מרלין: ברצוני לדעת מתי יתקיים דיון בענין בתי-הסוהר.

עלינו עוד לקיים סיור בבית הסוהר ברמלה ובתחנות

הכלא של המשטרה. עלינו לסכם את המסקנות שלנו ביחס למצב בבתי הסוהר.

ת. טובי: בזמנו התעוררה בכנסת השאלה של מצב המיעוט הערבי,

והוחלט להעביר את ההכרעה לוועדת הכנסת, שהיא

תחליט איזו ועדה תטפל בבעיה זו. אני סבור שענין המיעוט הערבי שייך

לוועדת הפנים, וטרם שועדת הכנסת מחליטה לאיזו ועדה להעביר את הענין,

אני חושב שועדת הפנים צריכה לפנות בבקשה אל ועדת הכנסת, כי העביר את

הענין אליה.

היו"ר ב. מינץ: אני הודעתי ליו"ר ועדת הכנסת שלתתי יש להעביר את

שאלת המיעוט הערבי לוועדת הפנים, אולם ההכרעה היא

בידי ועדת הכנסת ולא בידי.

ת. טובי: אני מציע שנחליט על כך.

י. גורי: אני מתנגד לקבלת החלטה בענין זה, הדבר נמסר ע"י

הכנסת לוועדת-הכנסת ועליה להכריע בדבר.

א. שפטל: אני מתפלל על החב' טובי שעורר את השאלה, כי הוא

ישב בוועדת הכנסת ושמע שם את הדיונים.

ת. טובי: אני רוצה שועדת הפנים תחליט שענין המיעוט הערבי

צריך לעבור אליה.

ד. הבהן: ההחלטה נמסרה לידי ועדת הכנסת והיא תחליט בדבר.
בעיה זו דורשת טיקולים שונים - טקמים בטחוניים
וכימים כלכליים וכלליים. איש מהברי הכנסת איננו חושב שלאזרחי המדינה
הערבים לא מגיע שיויון זכויות, אבל יש כאן גם טיקולים אחרים - וההכרעה
נמסרה לוועדת הכנסת.

היו"ר ב. מינץ: סדר היום של ישיבתנו הבאה - היא סקירת משרד
הפנים על פעולות המשרד. יחד עם זאת תמטר גם
אינפורמציה ביחס לעתונות.

הישיבה ננעלה בשעה 11.00